

Mešani razredi tudi v državah na severu

Zvezne oblasti so začele nastopati proti "načrtno" rasno ločenim šolam v državah na severu dežele. Cilj ukrepov je odstraniti rasno zapostavljanje.

WASHINGTON, D.C. — Zvezna vlada je začela pritiskati tudi na šolske sisteme v severnih državah, naj prenehajo z rasnim zapostavljanjem, če nočejo izgubiti finančne podpore zvezne vlade. Doslej so bili taki ukrepi omejeni skoraj izključno na šolske sisteme v državah na jugu dežele.

Pretekli teden je šolski odbor v mestu Union, N.J., odobril načrt za prevažanje šolarjev iz različnih mestnih predelov v šole tako, da bodo vse šole v mestu integrirane v enakem obsegu. Za tega korak se je odločil, ko je zvezna vlada zagrozila, da bo ukinila finančni prispevek mestnim šolam, ker da šolski odbor črne otroke zapostavlja. Gre za okoli \$200,000 letne denarne podpore, ki je za mesto Union, ki ima le 55,000 prebivalcev, kar lepa vsota.

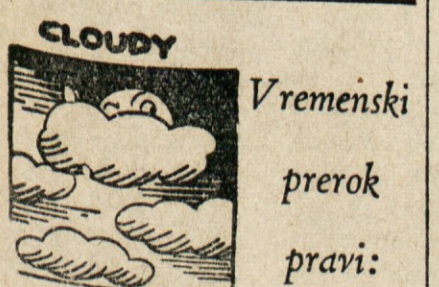
Predstavniki tajništva za zdravstvo, šolstvo in socialno skrbstvo izjavljajo, da se ne borijo proti "dejanski" ločitvi ras v šolah, v kolikor je ta res samo posledica naselitve in ne tudi umetno priprojenih meja šolskih okrajev. V Unionu je v javnih šolah okoli 9,000 otrok, od tega le 10% črnih. V osnovni Jefferson šoli je 306 črnih otrok in le 4 beli. Zvezno taništvo trdi, da je to posledica meja šolskih okolišev in ne samo načina naselitve, črni šolarji so torej namerno in načrtno zapostavljeni.

Šolski odbor je sedaj spreminil Jefferson šolo v šolo za 6. razred za vse šolarje v mestu. Te vozijo tja sedaj iz vsega mesta. Šolarje, ki so doslej obiskovali Jefferson šolo, pa so razdelili enakomerno na vse ostale šole v mestu. Tako pride povprečno na vsako šolo pri 9 belih šolarjih 1 črn. To prevažanje šolarjev ni posebno všeč nikomur, tudi ne črncem, toda za sedaj ni drugega izhoda, kot trdi šolski odbor.

"Pilula" za ptice

BENETKE, It. — V tem mestu je več golobov kot ljudi. Ti odhajajo iz mesta, ki se počasi pogreza v morje. Oblasti iščejo možnosti za njegovo rešitev, pa se zavedajo, da je ta možna le z obilno podporo vlade v Rimu.

Mestne oblasti same so se lotile reševanja druge nadleže — preobilice golobov, ki so jih obiskovalci veseli, ko jih krmijo na trgu sv. Marka, ki pa povzročajo starim stavbam s svojimi gnezdi in odpadki hudo škodo. V njihovo krmo so začeli mešati posebno kemikalijo, ki povzroča jalovost. Ker so na tak način uspeli v boju proti golobom v Madridu na Španskem in v Baselu v Švici, upajo tudi beneški mestni očetje na uspeh.

Vremenski prerok pravi: Večinoma oblačno z naletavanjem snega in hladno. Najvišja temperatura okoli 35.

Novi grobovi

Jennie Valencic
Včeraj je umrla na svojem domu na 6606 Schaffer Avenue 79 let stara Jennie Valencic, roj. Bambic v Zagorici pri Velikih Laščah na Dolenjskem, od koder je prišla v ZDA pred 70 leti, preje poročena Pirnat, vdova po pok. Johnu, mati Jennie Kosan, Josephine, Elsie Cavey, Anthonyja, Matthewa, Edwarda, pok. Johna Valencica, pok. Mary Pirnat, pok. Mary Valencic in pok. Mary Valencic, 10-krat stara mati, 6-krat pramati, sestra Josephine Perpar in pok. Matthewa Bambic. Bila je članica Oltarnega društva pri Sv. Vidu in Podr. št. 25 SZZ. Pogreb bo iz Zakrajškovega pogreb. zavoda v soboto ob 9.30, v cerkev sv. Vida ob desetih, nato na Kalvarijo.

John Yurka
V Huron Rd. bolnišnici je umrl 71 let stari John Yurka s 1218 E. 170 St., rojen v Litvi, mož Cecelie, roj. Zupancic, oče Cecelie Dedich in Jeanette, brat Olge Nertewitz in Ann Grabowski (obe v Chicagu). Pogreb bo iz Zeletovega pogreb. zavoda na E. 152 St. v petek dopoldne ob desetih na All ouls pokopališče.

Blue Cross severovzhodnega Ohia polaga račune

CLEVELAND, O. — Blue Cross za severovzhodni Ohio je samostojna organizacija, pa vendar vključen v narodno zvezo Blue Cross. Sedaj je objavil svoje letno poročilo. V njem toži, da so se stroški za zdravljenje v bolnicah lani povišali za 10%. Povprečni bolniški stroški za vsakega zavarovanega bolnika so znašali \$58. Uprava misli, da se bodo stroški letos zopet povišali za 10-12%. Vseh bolniških slučajev je bilo lani nad 410,000. Blue Cross je moral zanje plačati tveganje skupaj \$103 milijone, dohodkov pa je imel lani \$106.7 milijonov. Prebitek je bil torej manjši od prirasta stroškov. Zato je uprava v resnih skrbeh, kako bo letos krila vse stroške.

— Okoli polovico odraslega prebivalstva v ZDA nosi očala.

Mariner 6 na poti proti planetu Mars

Združene države so v ponedeljek zvečer pognale proti Marsu vesoljsko vozilo Mariner 6. Mars bo doseglo 31. julija in posnelo vrsto fotografij iz oddaljenosti 2000 milj.

CAPE KENNEDY, Fla. — V ponedeljek zvečer je raketa Atlas-Centaur pognala 910 funtov obsegajočo vesoljsko vozilo Mariner 6 proti Marsu. Vzlet je bil popolnoma po načrtu in vesoljsko vozilo bo treba le malenkostno preusmeriti, da bo po več kot 200 milijonov milj dolgi poti priletelo 31. julija 1969 v bližino Marsa. Tega bo obkrožilo v razdalji 2000 milj in napravilo vrsto fotografiskih posnetkov in zbralo tudi več drugih podatkov ter jih poslalo nazaj proti Zemlji, predno bo umolknilo v vesolju na poti okoli Sonca.

Mariner 6 bo verjetno pomagal razrešiti uganke o Marsu, o njegovih "prekopih", o njegovem rastlinskem pasu in sploh o možnostih življenja na tem planetu, Zemljinemu sosedu izven njene poti okoli Sonca.

Marineru 6 bo sledilo vesoljsko vozilo Mariner 7, ki bo posnelo predele v bližini Marsovega južnega tečaja. Mariner 7 bo priletel v bližino Marsa 1. avgusta. Oba skupaj bosta fotografirala okoli eno petino Marsove površine. Slike, ki jih bosta poslala nazaj na Zemljo, bodo desetkrat natančnejše od onih, ki jih je poslal Mariner 4 leta 1965.

Na trdnost in stalnost Združenih držav stavijo

NEW YORK, N.Y. — Lani je priteklo v Združene države preko 4 bilijone dolarjev tujega kapitala, ki išče tu ugodne naložbe. Vsi nemiri, nasilja in inflacija niso zadržali tujih bogatašev pred vlogami v ameriško gospodarstvo.

V Evropi se zavedajo dobro, da je njihov kapital v Ameriki precej varnejši kot doma, upanje na trdno bodočnost in stalno rast gospodarstva v ZDA večje kot na oni strani Atlantika.

Walter Ulbricht se je spomnil na Lužiške Srbe

BERLIN, Nem. — Lužiški Srbi štejejo komaj dobrih 150,000 duš, pa so vendarle l. 1947 predlagali zavezništvo, naj osnujejo zanje posebno državo severno od češke meje med mesti Dresden, Bautzen in Kothus. Svoje državne niti niso dobili, zato so si pa nakopali nezaupanje tovariša Ulbrichta, ki jih je že od l. 1950 gledal postrani in primerno preganjal. Letos je Ulbricht spremenil svojo taktiko.

Ko so imeli Lužiški Srbi občni zbor svoje Domovinske lige, jim je poslal navdušen pozdrav, jim želel vse uspehe in obljubil vso pomoč. Kaj je dalo povod za tako velike simpatije komunističnega vodnika do Lužiških Srbov? Mislijo, da Ulbricht hoče popraviti svojo podobo med Lužiškimi Srbi. Pri Čehih je zapišano izredno slabo, Čehi pa imajo velik vpliv na Srbe, saj so z njimi v stalnem kulturnem stiku že od l. 1918.

Ulbrichtu se torej zdi pametno, da odtrga Srbe od Čehov in jih privede na vzhodnonemški komunistični režiim. Voditelji Lužiških Srbov so se naravno toplo zahvalili za Ulbrichtove pozdrave in čestitke. Ali je treba nanje kaj dati, to bodo pa še le presodili.

V Jugoslaviji so začeli organizirati teritorijalne čete

BEOGRAD, Jug. — Novi zakon o narodni obrambi je že izglasovan, toda ni še objavljen, vladni krogi so pa tako navdušeni zanj, da so že dali povelje vsem republikam, občinam, podjetjem itd., naj takoj ustvarijo vsaj strukturo takih čet. V ta namen bo redna vojna obramba skrbelo za inštruktorje, orožje pa morajo nakupiti republike in občine in seveda tudi podjetja.

Menda je za orožje več interesa kot za nabiranje moštva teritorialnih čet. Interesenti se zanimajo največ za lahko pehoto orožje, pa tudi za strojnice. Nakupili so ga že za preko 32 milijonov dolarjev.

Sploh dela začetek te akcije vtis, da prevladuje bolj navdušenje, ne pa sistematska priprava

PRESEDNIK IZRAELSKÉ VLADE LEVI ESHKOL UMRL

Danes zjutraj je zadet od srčne kapi nenadno umrl predsednik izraelske vlade Levi Eshkol. Za časovnega vršilca dolžnosti predsednika vlade je bil imenovan Yigal Allon. — Bomba eksplodirala v Lyddi.

JERUZALEM, Izrael. — Sredi hude krize na Srednem vzhodu, ko je nevarnost novega vojnega spopada med Izraelom in njegovimi arabskimi sosedi vedno prisotna, je nenadno, zadet od srčne kapi umrl danes zjutraj predsednik izraelske vlade 73 let stari Levi Eshkol. Pokojnik ni bil kaka izredna politična osebnost in privlačen, močan vodnik, bil pa je zato ustaljen in umirjen državnik, ki je vedel, do kod je mogoče brez izredne nevarnosti iti in kje se je treba ustaviti. Prav zaradi tega je prišlo nedavno v vladi do ostre krize. Eshkol je namreč izjavil sodelavcu ameriškega tednika Newsweek, da Izraelu ni do zahodne obale reke Jordana, ki jo je zasedel v vojni junija 1967. To je dvignilo vihar razburjenja med onimi Izraelci, ki hočejo ta del Palestine vključiti v Izrael ali pa ga vsaj z njim povezati. Eshkolu se je posrečilo po precej ostri debati in glasovanju v Knesetu, kot imenujejo Izraelci svoj parlament, nasprotnike pomiriti in rešiti vlado.

Začasno je prevzel posle predsednika vlade podpredsednik Yigal Allon, znan po svojem načrtnu vključitve vseh sedaj zasebnih arabskih področjih ali pa vsaj velike večine v Izrael. Allonov načrt je pred par tedni vlada odobrila in v skladu z njim so začeli graditi vrsto izraelskih naselij vzdolž desnega brega Jordana, ki bodo kot nekaka "vojna krajina" čvale novo mejo Izraela. Podobna naselja bodo varovala višavje Golan, ki ga je Izrael vzel v vojni junija 1967 Siriji, in seveda Sinaj, ki ga je vzel Egiptu.

Po končanem uradnem zalovanju, ki traja 7 dni, bo parlament imenoval novega ministrskega predsednika. Za to mesto se bo poleg Yigala Allona brez dvoma poteoval vojni minister Mosha Dayan, ki ga vsi Izraelci smatrajo za svojega narodnega junaka. Ni izključeno tudi, da izberejo za predsednika vlade Abo Ebana, sedanjega zunanjega ministra, ki pa izgleda uživa večji ugled v tujini kot doma.

Egipt je oklical v ponedeljek strogo pripravljenost za vse svoje oborožene sile v pričakovanju kakega izraelskega maščevalnega napada. Egiptovski zunanji minister Mohammed Riad, ki se je po 10 dneh vrnil domov, je pri prihodu v Kairo trdil, da napad izraelskih letal na gverilška taborišča v predmestjih Damaska v Siriji v ponedeljek ni uspel. Izraelsko poročilo trdi, da je napad napravil veliko škodo v taboriščih gverilcev. Izraelci so sestrelili dve sirijski lovski jet letali.

na splošno partizansko organizacijo, ki naj bi bile vanj vključene za boj sposobne osebe obeh spolov.

Omejitev inflacije brez povečanja brezposelnosti

MIAMI BEACH, Fla. — Delavski tajnik G.P. Schultz je prebral glavnemu odboru AFL-CIO, ki je tu pretekli teden imel svojo glavno sejo, pismo predsednika R. M. Nixona, v katerem ta obljublja, da bo ustavil inflacijo, ne da bi pri tem sprevlil v nevarnost stalnost zaposlitve delavstva.

"Mi moramo najti pota za omejitev inflacije, ki ropa delavce, delavke in njihove družine trdo zasluženega dohodka... Mi moramo to storiti tako, da ne bomo zahtevali od delavstva, da plača to s stalnostjo zaposlitve," je zapisal Nixon.

Napačen račun

WASHINGTON, D.C. — Črnški in beli skrajneži so upali, da bodo z nasiljem pripravili javno mnenje do tega, da bo podpiralo njihove zahteve. Pokazalo se je med tem, da je bilo njihovo upanje prazno.

Namesto, da bi podprla zahteve skrajnežev zahteva javnost odločen nastop proti njim in njihovu nasilju.

Iz Clevelanda in okolice

Nabirka starega papirja— Svetovidska šola ima ta petek in to soboto nabirko starega časopisnega papirja. Tisti, ki ga imate, ste prošeni, da ga z vrvice zvežete v svežnje in ga prinesete na šolsko dvorišče. Tudi to je v pomoč vzdrževanja šole.

Dramska predstava— Dramsko društvo Anton Vetrovšek uprizori Finžgarjevo dramo "Razvalina življenja" v nedeljo, 9. marca 1969, v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd., ob pol štirihi popoldne. Po igri večerja v spodnji dvorani.

Urad bo zaprt— Urad Ameriške Domovine bo v soboto, 1. marca, zaprt. Kdor ima kako sporočilo, naj ga spusti kar v pošto režo poleg vrat.

K molitvi— Klanice Društva sv. Kristine št. 219 KSKJ so vabljeni nocoj, v sredo, ob sedmih v Zeletov pogrebni zavod na St. Clair Avenue k molitvi za pok. Anno Mayer.

Zadnje vesti

LONDON, Vel. Beir. — Predsednik R. M. Nixon je odletel danes od tod v Bonn. V poslovnem govoru je znova poudaril tesno povezavo med Veliko Britanijo in Združenimi državami. Tekom razgovorov s predsednikom vlade Wilsonom je Nixon temu razkril, da je pristal na neposredne razgovore s Sovjetsko zvezo o pomiritvi Srednjega vzhoda.

BONN, Z. Nem. — Ameriški predsednik R. M. Nixon je ob prihodu sem izjavil, da se Združene države še vedno čutijo obvezane sodelovati z Nemci za združitve Nemčije. Danes se bo Nixon razgovarjal tu z vodniki Nemške zvezne republike, jutri pa bo odletel na kratek obisk v Berlin.

PRAGA, ČSR. — Včeraj se je na trgu kralja Venceslava sredi Prage kot pretekli mesec Jan Palach sam zažgal 18 let stari dijak Jan Zajic v znak protesta proti sovjetski zasedbi ČSR. V pismu, ki ga je napisal pred samomorom, je navedel, da je cilj njegovega samosežiga protest za 20-letnico komunističnega prevrata v Pragi in za cilje, za katere je umrl Jan Palach.

LOS ANGELES, Calif. — Hudo deževje, v 24 urah je padlo preko 12 palcev dežja, je povzročilo nove usade, povodnji in prodiranje blata v nizino. Do enega ducaata oseb je blato žive prekrilo, v okraju Ventura je hudournik, ki je nenadno pridrvel v morje, uničil v tamkajšnji marini okoli 150 čolnov.

LOS ANGELES, Calif. — V razpravi proti Sirhanu B. Sirhanu je ta včeraj dvakrat hotel do besede. Hotel je priznati, da je kriv umora, pa ga sodnik ni hotel poslušati. Javno težilnost je predložilo Sirhanovo zapiske pred umorom sen. R. F. Kennedyja, iz katerih je razvidno, da je Sirhan podpiral komunistične smotne in da je napravil načrt, da bo sen. R. F. Kennedyja skušal do 5. junija umoriti.

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 40 Wednesday, Feb. 26, 1969

Oblaki nad Nixonovim režimom

Ni še dolgo odkar smo opozorili na nekatere razpoke v Nixonovi politiki. Nismo takrat mislili, da se bodo nad razpokami pokazali kmalu politični oblaki. Seveda jih vsakdo lahko presoja po svoje. Pesimisti jih slikajo v črni barvi, optimisti jih imajo za navadne jutranje meglice, ki jih bo Nixonova politična sposobnost kmalu pregnala. Bomo videli, kdo ima prav. Zaenkrat se omejimo le na dejstvo, da so oblaki že na političnem obzorju in da jih ni ravno malo. Radi pomanjkanja prostora bi jih razdelili kar v dve skupini: republikansko in demokratsko.

Kar se na republikanski strani nabira oblakov, izvirajo iz dveh okoliščin: republikanski politiki in vodniki so deloma nestrjni, deloma pa razočarani. Nestrjni so mislili, da bo Nixon začel že prvi dan preganjati iz federalne administracije demokratsko miselnost in jo preobraziti v republikansko politično filozofijo. Pa so se zmotili. Nixon je začel zelo previdno stopicati po Beli hiši in okoli nje. Glejal je, da se nikjer ne prehitijo. Mudilo se mu je le s sestavo kabineta in iskanjem kandidatov za zapurna mesta v Beli hiši, pa še tu je hitro doživel prve skušnje. Nekateri kandidati za njegovo zaupanje so se prehitro opogumili in dali politične izjave, ki jih je moral Nixon pozneje ali popraviti ali vsaj prerusmeriti.

Da Nixonova počasnost ni zadovoljila njegovih somišljenikov, lahko razumemo. Celih 8 let niso pomenili ničesar v federalni administraciji, sedaj bi se pa radi hitro uveljavili. To je prirodno. Tako so se obnašali tudi pred 8 leti ob začetku Eisenhowerjevega režima. Pa je imel — in ima še zmeraj — Eisenhower le malo spoštovanja do politike, na drugi strani je bil priljubljen, zato se mu na prvi val republikanskega razočaranja ni bilo treba ozirati. Pri Nixonu je to drugače. On sam je otrok ameriške politike, z njo živi že desetletja in z njo bo padel. Zato je razpoloženje med republikanci zelo občutljivo.

Največ godrnjanja je seveda med republikanskimi politiki, posebno na Kapitolu. Senatorji in kongresniki njegove stranke so mislili, da bo takoj pokazal močno roko, pa je ni nikjer videti. Upali so, da bo menjal srednji sloj federalne birokracije, ki dejansko vlada in odloča. To so uradniki s staro prakso, poznavanjem svojega delokroga, spretni v zagovarjanju svojih pogledov, take je pa težko nadomestiti s prišleki, ki nimajo razen prirojenih sposobnosti in dobre volje ničesar, kar bi jih kvalificiralo za odgovorne posle srednje vrste v federalnih uradih. Nixon bi jim rad dobil republikanske naslednike, pa jih ne najde tako hitro. Republikanci mu očitajo, da je premalo pogumen, ne menijo se, da je Nixon imel sitnosti že pri nabiranju zaupnikov na najvišji federalni ravni. To je glavni vzrok, zakaj se Nixon še ne more lotiti preumerjanja dela v federaciji. To bi vodilni republikanci že morali razumeti.

Nekaterim vodilnim republikancem tudi ne prija nedolčna Nixonova zunanja politika. V volivni kampanji je na primer izjavil, naj senat še ne obravnava znane pogodbe o kontroli prometa z nuklearnim strelivom. Sedaj je za to, pa vendar noče vplivati na senatorje, da bi pospešili postopek. Zakaj? Se sprašujejo republikanci. Ravno tako ni Nixon pokazal misli o pogodbi z Moskvo glede omejitve proizvodnje protiraketnih lovcev. Na eni strani trdi, da se za pogodbo zelo zanima, na drugi strani pa živi baje v naziraju, da je Moskvi več do pogodbe kot nam, da je torej mogoče to zadevo porabiti za pritisk na Moskvo, da bi učinkovitejšo posredovala v vietnamski vojni. To je zelo nevarna politična špekulacija. Ako se ponesreči, še dolgo ne bomo imeli miru v Vietnamu.

Republikanci bi seveda radi videli, da bi Nixon začel "reformirati" demokratsko socialno zakonodajo in prenesel del funkcij na tem polju od federacije na države. Pod njihovim vplivom je Nixon že napovedal, kako misli to doseči. Vpregel je v to delo podpredsednika Agnewa, ki vsaj s politične strani ni ravno preveč kvalificiran za ta posel niti med republikanci. S podpredsednikom bo najbrže moral šele napraviti svojo skušnjo.

Oblaki na demokratski strani so se zaenkrat zgostili v Kongresu, posebno v senatu. Taki vodilni senatorji kot Fulbright, Russell, Symington, Stennis, že ogledujejo Nixonovo zunanjo politiko z nezaupanjem, ki zanj dajejo izjave posameznih federalnih tajnikov dosti gradiva. Skoraj vsi vodilni demokratski senatorji, ki vodijo senatne odbore, napovedujejo, da bodo "do dna" preiskavali politiko sedanjega režima. Kaj to pomeni, vemo še dobro iz predlanskega in lanskega dvoboja med Johnsonom in Fulbrightom. Če se takrat senatorji niso ustrašili Johnsona, se bodo sedaj še manj Nixonu.

Nixon bo torej moral paziti, kaj dela v zunanji politiki. Obdal se je s svetovalci, ki so sicer prebrisani strokovnjaki v mednarodni politiki, pa pri tem niso navajeni, da bi vpoštevali mnenja senatorjev. To bi utegnulo spraviti Ni-

xona v marsikatero zadrego. Čisto lahko se namreč zgodi, da bodo odnosi med kongresnimi politiki in zaupniki Bele hiše tako ostrji, kot so bili pod Jhonsonovim režimom med Fulbrightom in državnim tajnikom Ruskom. Kaj takega bi rodilo nešteto trenj. Le kako se bo Nixon mogel izmotati iz njih?

Oblaki so torej že tu, grmeti pa še ni začelo, tudi bližanja še ni. Moramo biti pripravljeni, da nas čaka tudi to. Morda že proti koncu pomladi.

BESEDA IZ NARODA

ŠEPET POD TURNOM

Piše rojak iz prestolnice.

WASHINGTON, D.C. — Tole bom povedal, kot običajno, mirno in šepetaje, kot se pogovorim v prestolnici spodobi. V resnici pa je bilo veliko kričanja, vpitja in razgrajanja — pa o tem pozneje.

Studentje se puntajo, o tem ni dvoma. Vsi listi so polni novic o njihovih neakademskih podvigih. Nekaj časa sem dvomil, če vsa poročila niso nič drugega, kot pretirano hlastanje za izrednimi novicami. Zdaj, ko je počilo tudi v našem mestu in sem, takorekoč, celo imel priliko sodelovati, mi je vse več ali manj jasno, kot na dlani. Prav imajo, in naj se puntajo, saj izgubiti itak nimajo ničesar razen dobrih redov. Kdo pa dandanes še gleda na dobre reede?

Veliko razočaranje za vso prestolnico, kjer bi moralo biti vse najvzorneje in v najlepšem redu, so bili in so še neredi, ki so izbruhnili na tukajšnji Kolumbusovi univerzi. Kot drugje, jih je najprej začela mala skupina mladih in navdušenih ljudi, katerim so se pozneje pridružili "takozvani belniki": bitniki, hipiji, jipiji, belniki in črniki in vseh drugih vrst iki. Neredi so dosegli višek, ko je posegla vmes policija in znova dokazala svojo surovost s tem, da je s palicami razganjala študente. Palice so dale uporu le novega ognja, kajti vsakdo ve, da so že pred leti odigrane starodavne vloge vzgojnega sredstva. (Policija, ako bi bila kaj vredna, bi morala demonstrante povabiti na pipico hašiša in potem z njimi skupno preresovati krivice in nasilja, ki jih sodobna "ustaljena družba" zganja nad ubogo in prevarano mladino.)

Ze drugič me je opoldanski sprehod zanesel in demonstracije — topot med same študente. Takoj so me obkolili in hoteli vedeti, ali sem njihov ali ne. Razložil sem jim, da sem redni dopisnik *American Home* in da kot oni, tudi jaz iščem resnico, ki jo bom, čim jo najdem, hrabro napisal v listu, pa če je gospodu uredniku prav ali ne. Tolika odkritosrčnost me je prikupila študentom. Nekdo mi je celo ponudil čudno dišečo cigareto, ki sem jo seveda takoj odklonil. "Za danes sem se že navozil," sem se izgovoril in zelo naravno zakasljala. Takoj so me razumeli in ni trajalo dolgo, pa sem poznal vso anatomijo študentovskega punta.

Mlad študent srednjih let mi je razlagal, kako in kaj je bilo. Povod punta je bil profesor fizike Siegfried von Ordnungsmesser. Univerza ga je vrgla iz službe, ker je pri predavanjih iz magnetizma zahteval, da se vsi fantje in punce drže za roke in tudi vztrajal, da se vsa predavanja iz težnosti in nesbese mehanske vrše ponoci, pod milim nebom v šolskem parku. Mlada profesorica iz Ceylona, Miss Ley T. Boshpassama, je vse te novotarije moderne vzgoje takoj odpravila. Čez noč je bila univerza polna napisov: Ordnungsmesser, da — Boshpassama, ne! Nezadovoljneži, ki so že dolgo časa tuhtali o krivicah, so takrat stopili na plan, izrabili vsesplošno nezadovoljstvo zlate mladine in predložili univerzi svoje zahteve in pritožbe. Vsem učenim gospodom so povedali v brk, da so siti anglo-ameriškega kulturnega nasilja, ki je čisto navaden raci-

zem, kajti vsi Amerikanci niso prišli iz Anglije. Zato zahtevajo predvsem enakopravnost zgodovine svojih pradedov z angleško, obvezni pouk rodnega jezika staršev, in tako dalje. "Kaj pa pravi univerza?" sem vprašal.

"Hej, trmasti so, kar se le da. Pa se bodo unesli, kajti naše zahteve se večajo iz dneva v dan in zato bodo morali preje ali sleje popustiti," je odvrnil mladenič srednjih let in nadaljeval: "In vendar je to šele začetek. Čim opravimo to zadevico, bomo takoj začeli za novo. Vsem bo ustreženo, vsem narodnostnim skupinam Amerike..." "Hm," sem se začudil, "če bo za pravice vsake skupine tolika procedura, potem bo vaše šolanje trajalo dokaj let." "Vem," mi je odgovoril in dodal z velikim zanosom: "Tudi če ne doštudiram, dokler ne dobim social security, bodo pa moji otroci nadaljevali. A vsem bo zadosteno, vsem..." Vprašal sem ga o položaju glede najnovejših zahtev.

"Ah, najnovejše zahteve? Počakajte, da malo pomislim. Jih je zdaj že toliko, da si jih človek ne more zapomniti..." Mimo je priskakljal zamorec. "Hej, se mar ti spominjaš, katera je bila naša najnovejša zahteva?" ga je vprašal. Zamorec je pokinal za glavo in dejal: "O, man, ta je bila najboljša od vseh in vendar so tudi to odklonili. Moj narodni ponos je ranjen do dna moje bele duše..." "Odklonili? Odklonili, praviš?" se je skoro prestrašil mladenič srednjih let. "Jea, man, jea," je žalostno potrdil zamorec in se zagledal v oblračno nebo. "Veste, tega pa res ne bi smeli," mi je dejal mladenič srednjih let. "Topot so šli predaleč v svoji trmi, prav za res predaleč in bojim se, da bo vse skupaj ušlo iz rok..." "Kaj pa ste sploh zahtevali?" sem vprašal in prisluhnil, kajti to je bilo važno. "Zahtevali? Da, zahtevali smo, da naj stoji sredi šolskega parka naš narodni spomenik..." Ob teh besedah je zamorec plosknil z rokami in zavpil: "Aufbiks, je rekel moj praded, ko je goslar južnjake v državljanski vojni, aufbiks..." in stekel v gručo študentov pred upravnim poslopjem. Čudna misel me je obšla in vprašal sem s tresočim glasom: "Za kateri narod čudno dišečo cigareto, ki sem jo seveda takoj odklonil. "Za danes sem se že navozil," sem se izgovoril in zelo naravno zakasljala. Takoj so me razumeli in ni trajalo dolgo, pa sem poznal vso anatomijo študentovskega punta.

Takrat se mi je posvetilo in pozabil sem na vse. "Daj še meni plakat," sem zarjul. Za to bom pa tudi jaz demonstriral, razgrajal in kričal, da nas sliši ves svet!" Skupno sva jo mahnila v gnečo in, boy... vsega pa res ne smem povedati. BC

Misijonski predavanja v soboto in nedeljo

CLEVELAND, O. — Nemogoče si je misliti kristjana, ki živi in čuti s Cerkvijo, pa se ne zanima za misijonstvo. Kdorkoli čeni krščansko kulturo in svojo versko izobrazbo, je in mora biti misijonar že iz hvaležnosti za to milost in dobroto. Sedaj, sredi posta, je več kot dobro in prav,

da posvetimo nekaj svojih misli misijonskemu vprašanju.

V soboto ob pol osmih zvečer bo predavala o svojih skušnjah v misijonih sestra-zdravnica Tereziya Žužek v šolski dvorani Marije Vnebovzete, v nedeljo popoldne ob pol štirih pa v Baragovem domu na St. Clair Ave. Predavanje bo spremljala s skioptičnimi slikami krajev, pokrajin, ustanov in ljudi v deželah, kjer je misijonarka sama živela v apostolatu širjenja kraljestva božjega. Predavanje je od začetka do kraja polno zanimivosti. Misijonarka nas vodi po deželah, ki jih komaj kaj poznamo. Delala je deset let sredi frdega muslimanskega naroda, ki je komaj po prvi vojni pred pol stoletja dobil državno samostojnost, se še zvija v začetnih bolečinah državnega življenja in je fanatično navezan na Mohamedovo način verovanja v Boga in posmrtnega življenja človeka.

Ko se duhovno pripravljamo na veliki teden, spomin trpljenja in Vstajenja Gospodovega, sprejmemo gotovo v svoj dnevni red koncem tedna tudi to misijonsko predavanje. Koristno nam bo in slovenski misijonarki bomo izkazali hvaležnost in spoštovanje, ki ga v svojem vzvišenem poklicu zasluži.

Marica Lavriša

Č. s. Bogomili Drobnič v spomin

CLEVELAND, O. — V Ameriškem Slovincu sem čital, da je proti koncu lanskega leta umrla č. s. Bogomila Drobnič. Poznal sem jo zelo dobro, ker me je eno leto in pol učila na ljudski šoli v Dobrepoljeh. Bila je visoke in lepe postave, lepega in inteligentnega obraza. Njeno visoko čelo so obkrožali črni, valoviti lasje, spleteni v kite, kot je bila takrat še navada. V predmetih je bila precej stroga, drugače pa zelo dobra do "naš". Zнала si je pridobiti otroška srca, vsi smo jo radi imeli. Tepla ni nikoli, pač pa je znala tako ostro pogledati, da je to zadostovalo, kadar je bilo kaj narobe.

Nenadoma, sredi šolskega leta 1917 je odšla k šolskim sestram v Šmihel pri Novem mestu. Po nekaj mesecih se je zvedelo, da je Mohorjeva Ivanka odšla v samostan, nikomur ni šlo v glavo, da bi tako lepo dekle, pa še učiteljica, to napravilo. Spominjam se, da se je moja pokojna mama pogovarjala s sosedovo teto o Ivanki Drobničevi, sosedov stric pa to sliši, vzame svojo pipo iz ust ter pravi: "Mej dunaj, jo je škoda!" Vsi smo se smejali, nato je sosedka rekla stricu, da naj rajne na smrt misli, ne pa na lepa dekleta, saj je že star dovolj.

Nato se je še stric postavil pred teto in pribil: Ti stara, zapomni so to, da lepo dekle in lepega konja se vedno lahko pogleda. To ni noben greh! Velikokrat se spominjam na to rečenico že davno pokojnega strica Jožeta.

Leta so potekla. Po 22 letih sem v maju 1939 srečal s. Bogomilo Drobničevo v prošnji Novomestu, ko sem peljal pok. ministrice dr. Kulovca na Dolenjsko. Obiskal je tisti dan več svojih somišljenikov po Dolenjski in tako smo se oglašili tudi v prošnji. Pok. dr. Kulovec se je s. s. Bogomilo dobro poznal, kakor sem videl. Nato smo se peljali v samostan Šmihel. Tam me s. Bogomila vpraša, od kod sem. Ko ji povem, da iz Dobrega polja, se malo zamisli in me vpraša, če jo poznam. Oprostil sem se, da ne. Nasmeje se mi in pravi: "Saj si naš narod še bolj potreboval, kot spomnil Drobničeve Ivanke. Čez čas me pokličejo v samostan v malo lepo sobo, ki je služila za obiske. Tam me je čakal dober prigrizek, katerega sem se takoj lotil. Kmalu pride s. Bogomila, se vsede k mizi ter me začne vpraševati po svojih nekdanjih učencih, posebno po učenkah.

VESTI IZ SLOVENIJE

Jubilej pivovarne v Laškem

V Laškem je ob koncu lanskega leta tamošnja pivovarna slavila 30-letni jubilej svojega obratovanja. Tradicija laškega piva je pa že 400 let starejša, ko so v tem kraju začeli menih pravi variti pivo. Zatem omenjajo laško pivovarstvo od leta 1870 do 1926, ko je začelo postajati že močno konkurenčno unionski pivovarni v Ljubljani. Tradicija, kakovost in dobra voda so bili elementi za modernizacijo pivovarne. L. 1931 je bila ustanovljena delniška družba, leta 1934 so pa bila gradbena dela za novo pivovarno končana. Novi stroji so začeli v njej obratovati šele leta 1938. Pivovarna je naslednje leta lahko že poslala na trg 8,000 hl prvovstnega piva. Med vojno je bila pivovarna zaradi bombardiranja bližnje železniške proge skoro povsem porušena, proizvodnja piva v njej je zaradi tega stekla šele leta 1946, ko so zvarili 11,000 hl piva. Obnova podjetja l. 1958 je zmogljivost pivovarne še bolj osamosvojila z zgraditvijo lastne sladarnice z zmogljivostjo 3,500 ton slada. Dobila je tudi nove stroje za poljenje steklenic. Z njimi sedaj napolnijo v eni uri 46,000 steklenic piva. V letnem času pošilja pivovarna v razne kraje v Sloveniji in na Hrvaško po več vagonov piva.

V zadnjem času je pivovarna prešla od starega tradicionalnega izdelovanja piva z vrenjem in

Kje so, kako je z njimi, če so se že kaj poročile itd. O svojih ljudeh ni vprašala ničesar. Po kaki pol uri sva se poslovila, žal, za vedno, nikdar več jo nisem videl. Spremenila se je bila zelo: postava je še bila kot nekdanj, obrazek pa je bil droben in blede. Nekdanje deklešve svežosti in lepote ni bilo več.

Tudi njen brat France je bil zelo lep in postaven fant, družaben in zelo rad vesel. Bil je fin telovadeč, navdušen Orel, ki ga ni manjkalo pri nobenem nastopu. Tudi France je odšel čisto tihok jezuitom v redovno življenje. Tudi te odločitve ljudje niso mogli razumeti, posebno mladi. Marsikdo je rekel: Saj bo kmalu nazaj, on je bil preveč rad vesel! Pa ni bilo tako; odšel je v Indijo v pokrajino Bengalija, kjer je deloval kot laični misijonar 42 let. Predlansko leto je tam tudi umrl. Pokojna s. Bogomila je bila sestrična Žužekove mame, ki živi v Argentini. Ta družina je dala Bogu štiri duhovnike in štiri redovnice, med njimi je ena zdravnica v Indiji. Ta bo v kratkem obiskala Kanado in Združene države.

S. Bogomila se je rodila v ugleadni in premožni družini Drobnič na Vidmu št. 21, fara Dobrepolje. Bilo je pet fantov in dve dekleti, obe redovnici. S. Bogomila je bila 51 let redovnica in učiteljica v Šmihelu pri Novem mestu. Mnogo deklet je šlo skozi njene roke, mnogim je posredovala svoje znanje in jim dala lepe nauke na pot v življenje. Gotovo so ji mnoge gojenke hvaležne za vse dobro, kar so dobile od nje.

Da, 51 let je dolga doba. S. Bogomila je poklonila vse svoje moči in znanje Bogu ter slovenski ženski mladini, katero je tako iskreno ljubila. Dekleta so ji bila vse.

S pok. s. Bogomilo je odšla dobra vzgojiteljica stare šole, kakršnih ne bo več, čeprav bi jih naš narod še bolj potreboval, kot v preteklosti.

Naj bo pokojni s. Bogomili Drobnič naš skupni Oče bogat plačnik za njeno veliko in tiho delo za samostanskimi zidovi, ki ga je ta požrtvovalna žena opravila za Boga in narod, njeni duši pa večno veselje pri Nje. Dobrepoljčan

zorenjem piva na sistem zaprtega vrenja, ki skrajša čas od začetnih priprav do zorenja piva na vsega 11 dni. Tak način pripravljanja piva omogočuje pivovarni skozi vse leto stalno kakovost šesterih vrst piva, ki jih pripravlja ta pivovarna. S tem sistemom je pivovarna v letu 1968 že dvignila svojo zmogljivost na 230,000 hl piva. Prizvodnjo piva namerava pivovarna zvišati samo še za 30,000 hl, največjo pozornost pa misli še vnaprej posvečati ohranitvi kakovosti dosežanim šestim vrstam piva.

Zopet doktorji medicine

Kakor je znano, po sedaj veljavnih določbah zveznega zakona o strokovnih nazivih in akademskih stopnjah ne obstoja naslov "doktor medicine". Diplomanti medicinskih fakultet imajo uradni naziv "zdravniki". Svet ljubljanske univerze pa je na seji, kateri je predsedoval dr. Milan Osretkar, razpravljal tudi o tem vprašanju. Soglasno je svet ljubljanske univerze podprl predlog, da naj se navedeni zvezni zakon spremeni tako, da bi bil zopet uveljavljen naziv "doktor medicine", namesto sedanjega u r a d n e g a naziva "zdravnik". Sedanji naziv ni enakovreden strokovnemu nazivu diplomantov tujih medicinskih fakultet. Svet je bil tudi mnenja, da sedanje neurejenega problema o akademskih in znanstvenih nazivih ni mogoče urejati le delno. Sprememba zakona naj se problema loti v celoti.

Ne marajo med ljudi na deželo

Absolventi šol, med temi npr. mladi zdravniki v Sloveniji ne marajo iz Ljubljane na deželo. Rajne ostajajo tam brez službe ali pa sprejemajo mesta v drugih poklicih, samo da jim ni treba odhajati iz Ljubljane. Ker pa morajo imeti ljudje zdravnike tudi na deželi, si mora oblast pomagati na ta način, da kliče v Slovenijo zdravnike iz Hrvaške, kjer je nadprodukcija zdravnikov.

Pa to ni samo na Slovenskem. Tudi na Hrvatskem in v Beogradu. V listih beremo, da je npr. agrarni kombinat Belje objavil razpis za sprejem 75 raznih strokovnjakov. Vsem je zagotavljal primerne dohodke in vso pomoč glede stanovanja in prehrane. Prijavili so se samo trije kandidati: 2 diplomirana ekonomista in 1 pravnik.

Drugo veliko gospodarsko podjetje na Hrvatskem, Podravska v Koprivnici, je objavilo natečaj za 6 ekonomistov in 2 tehnika. Prijavil se ni nihče.

Jugoturbina v Karlovcu potrebuje 20 strojnih inženirjev. V razpisu za ta mesta je bilo tudi navedeno, da je kolektiv podjetja pristal, da bo za tiste strojne inženirje, ki bi se prijavili, zanje odplačeval posojila, ki so jih najemali za dokončanje študijev, pa sta se prijavila samo 2 strojna inženirja.

Izvoz velikih količin vina v ZDA

Pred kratkim so bili uspešno zaključeni večletni napori jugoslovanskih izvoznikov vina, da bi se odločneje uveljavili na tržišču v ZDA. S podpisom pogodbe med velikim ameriškim uvoznikom in več jugoslovanskimi podjetji (Navip - Beograd, Istravino - Rijeka, Vinoprodukt - Zagreb in Slovenija-vino iz Ljubljane) je zagotovljen v ZDA izvoz precejšnjih količin jugoslovanskega vina. Pogodba določa, da bodo izvozili v ZDA letno 1,800,000 steklenic in sicer v obdobju 10 let. Doslej so v ZDA izvozili letno le okrog 600,000 steklenic.

GOSTAČ MATEVŽ

Spisal F. S. Finžgar

"Zasluzi se vendarle lepo," je bleknil vmes Komar.

"Zasluzi, zasluži! Seveda se in s kakšnim trpljenjem! Lejte, jaz sem običal v New Yorku. Tam zidajo hiše, visoke, kot je naš cerkveni turn. Ena vrsta klinov na isti lestvici drži gor, druga dol. Ko smo nosili opeko, je šla, nič šla, je tekla ena vrsta gor, druga mimo nje dol. Vse božji dan do trde teme. Ko s sem tekel s krošnjo opeke gor, sem si grede ščipal iz žepa koščke kruha. Tak je bil moj obed."

"Kaj pa v jamah kjer kopljejo rudo in premog?" se je oglasil Knafelj.

"Tam pa skoraj več mrtvih ko živih privlečejo iz jam. Se enkrat vam rečem: 'Vsi imate Ameriko doma, če verjamete ali ne.'"

Honz je segel po narmoniki in zaigral Radeckijevo koračnico. "Zdaj pa vsem eno lepo lahko noč!" je rekel in odigral skozi vrata in še po vasi so pele njegove orgle. Vasovalci so prosili: "Se pridi, da nam kaj poveš o Ameriki." Nato so se razšli.

Tevž je bil tik za Honzom. Sredi vasi na robčku blizu svojega stanovanja je obstal, dokler ni harmonika utihnila. Tak obutek ga je objel, kakor bi ga bil kdo v lepih sanjah polil z golido mrzle vode. Vse hrepenenje se je razkadirlo v nič, misli na vreče dolarjev so zbežale, kot bi veter pihnil v suho listje.

Toda za hip ga je še obšvignila resnilna misel: Honz se je morda ustil? — Ne, ni se. Pretrdo je pribil s pestjo na mizo preskušeno resnico. Se je nekoliko postal pred hišo. Bežno je vnovič pogledal nazaj v minule tedne, ko ga je pisarjevo pripovedovanje o Amerikancu Ramorju vsega prevzelo, kakor bi ga bilo resnično zastrupilo. Umikal se je družbi fantov, umaknil se je družbi fantov, umaknil se je tiho trpela ob njem. Zdelo se mu je, kakor bi se bil potapljal v neznane globine, pa je prišel Honz in ga potegnil na sonce.

Ves čvrst in vesel je v sebi občutil nekdanjega vselega fanta Tevža, od vseh ljubljeneja. Prerojen je tiho šel v svojo izbičico. Mati je bila že v postelji. Ni strpel. Šel je do nje, jo ljubko pobožal in ji rekel: "Amerikanec Honz se je vrnil in povedal, kako je v Ameriki. Jaz bi ne šel tja."

"Prav imaš; kaj bi jaz reva brez tebe?" Prijela je sinovo roko in si jo pritisnila na prsi.

16

Testament

Na prvi sneg se ga je vnovič naletelo za dobro ped. Potem se je utjasnilo in zmeren mraz je pritisnil. Tedaj so iz vseh vasi gospodarji, ki so imeli v Zavrhu posekane hlode, napregli. Pri Lazarjevih se je že pred svitom zglasil Tevž. Oba hlapca sta ga bila zelo vesela. Takoj so pripravili trojne rtiče, verige in spenje. Ko so napregli, je prišel Primož Lazar in prinesel za vsakega šilce žganja, ploščnato okroglo steklenico pa izročil Tevžu, da se tudi ob nakladanju nekoliko ogrejejo. S tem je brez besede razodel, kako mu je všeč, da je prišel Tevž. Pognali so v mehki sneg. Stara kobila je bila za vodnico; z njo je vozil Tevž. Ko so prišli na cesto, je bil sneg že od zgodnjih vozovnikov pregazen. Lazarjevi trije so sedli na sanke. Stari hlapec Lukež, ki je vozil v sredi, je sedel k Tevžu na prve sani.

"Bolj se bova grela, če se malo stisneva," je rekel in pognil konjsko plahto obema čez kolena.

"Nič ne bo napak," je potrdil Tevž, si ovijal plahto krog nog in pognal kobilo.

Kraguljci vseh treh konj so živo zapeli.

"Tevž, dolgo te že ni bilo pri nas. Delaš, delaš, še v noč ne nehaš. Priden si."

"Kaj se hoče? Moram, da si kaj prislužim."

"Prav imaš. Hišico si služiš. Vsi vemo. Za gotovo si jo postavil."

"Poskusil bom, če me ne bo goljufalo."

"Tebe že ne. Glavo imaš nasajeno na dolg vrat. Zato se naglo razgledaš in poprimeš tam, kjer se ti odseda. Lej, jaz imam glavo preveč med rameni. Vse življenje garam in vlečem, pa bom, ko omagam, berač. Brez doma in brez svoje strehe. Od vrat do vrat bom trkal za žlico močnika."

"Prehudo gledaš. Lazarju delaš že toliko let! Ne bo te odgnal, dokler bo toliko sape v tebi, da boš mogel pomesti po predruju."

"Ko pa tudi tega ne bom zmogel, me ne čaka drugega, kakor da se zarijem v listje in tam počakam smrti."

"Pregrdno gledaš. Kar jaz pomnim, v naši vasi še nihče ni umiral v listju."

"Bom pa jaz prvi. Eden mora začeti."

"Lukež, Lukež! Danes te je pa čudna žalost obsedla. Koliko dni sva se že skupno prepotila pri delu, pa si bil vedno dobre volje. Zakaj si tak?"

"To je spomin na brata."

"Nikoli ni nisi pravil o njem."

"Nisem hotel, ker me je vselej zapeklo, če sem le pomislil nanj. Danes ti povem. Z bratom — Jaka je bil — in z materjo vdovo smo bili gostači tam za Udrim borštom blizu Leš. Jaku je vedno hodila po glavi misel na svojo hišo. Ta misel in želja ga je pognala v Ameriko. Prvo leto je prišel za mater marsikak dolar. Drugo leto ni bilo ne pisma ne dolarja več. Prav takole v začetku zime je bilo, ko je prišlo pismo iz tuje roke. Tam se je bralo, da je Jaka v rovu zasulo in so mrtvega privlekli na dan. Mati je od žalosti omagala in umrla, jaz sem pa šel od hiše do hiše za hlapca, dokler se nisem ustanovil pri Lazarju. Sedaj umeš moje žalost."

Lukež je utihnil, Tevž ni našel besede. Rahlo je švignil z bičem po kobilu, kraguljici in zvončki so glasneje zapeli. Tevžu se je blela misel na dolarje, ki mu jo je bil izpodkopaval že Honz, sedaj vnovič sesula v nič. Dokler niso privozili do hlo dov, sta oba molčala.

Ko je Tevž vlačil Lazarjeve hlode iz gozda, je mati Jera mnogo ur presedela pri onemogli Maruši. Stregla ji je, prestiljala in ji nudila hrano, ki so jo prinesle vaštanke. A vse se ji je upiralo. Najboljše juhe je zaužila komaj nekaj žlic. Jera ji je po navadi kaj brala iz Dušne paše. Nekoč pa jo je sredi branja ustavila.

"Jera, ali bi bila tako dobra, da bi stopila do Rožiča. Reci mu, da ga lepo prosim, če bi prišel k meni. Modar je. Rada bi se z njim o nečem posvetovala."

"Se danes pojdem tja. Kdaj naj pride?"

"Kadar utegne. Povej mu, da sem v postelji in naj gleda le na svoj čas, name nič."

Božič je še tisto popoldne prišel.

"Jera, klicala si me. S čim ti morem postreči?"

"Janez, umrla bom."

"Ne misli na smrt. Vsi smo ji zapisani. Dokler je duša v tebi, je smrt še daleč."

"Moja je blizu. Dobro vem. To kar pustiva. Nekaj bi te poprosila. Ko takole ležim, premišljam, kako bi se odločila zaradi hiše. Pаметen testament bi rada naredila."

"Modro je, da ob času to urediš. Kako kaj misliš?"

(Dolge prihodnjič)

Svetnika bi radi imeli

Slovenci smo v 1967 obhajali 1200-letnico pokristjanjenja. Za ta slovesni jubilej je v začetku aprila 1967 prihitelo na romanje v Rim in na posebno avdijenco k sv. očeta okrog 3.000 Slovencev iz domovine ter vsaj predstavniki iz vseh krajev sveta, kjer bivajo razkropljeni naši rojaki.

Skoraj nerodno nam je, ko nas drugi narodi sprašujejo po naših svetnikih. Kljub tisočletni krščanski tradiciji Cerkev do sedaj še ni proglasila nobenega Slovenca za svetnika. S tem seveda ni rečeno, da med Slovenci ni krepostnih ljudi v junaški meri. Tudi mučence pozna slovenska zgodovina. Le uradno za vesoljno Cerkev proglašena svetnika Slovenci še nimamo.

Najbližji, da bi dosegel čast oltarja, je sedaj božji služabnik škof Anton Martin Slomšek. Njegov postopek za beatifikacijo v domačem kraju je zaključen. Ves material, ki je za beatifikacijski postopek potreben, sedaj študirajo na obredni kongregaciji v Rimu.

Tak postopek je pa draga zadeva. Potreben je denar, ne da kupimo svetnika, ampak da dokažemo, da je bil škof Anton Martin Slomšek res svetniški človek. Ali bomo dobili svetnika ali ne, je torej odvisno od nas Slovencev, če bomo spravili skupaj toliko denarnih sredstev, kot zamotani in natančni postopek zahteva.

Denar sam na sebi pa še daleč ni dovolj. Potrebujemo, da Bog svetu razodene, da je bil božji služabnik Slomšek v junaški meri kreposten človek in zato sedaj uživa nebeško blazenost. Bog bo to potrdil s čudeži na Slomškovo priprošnjo.

Za to pa je zopet potrebno sodelovanje vseh Slovencev. Naša molitev je edina sila, ki more Boga naginiti do tega, da bo s čudeži potrdil Slomškovo svetost. Svetnika si moremo izprostiti le z molitvijo in žrtvijo.

Zivimo v časih, ko Slovenecem ne manjka potreb, za katere naj molimo. Koliko težkih boleznih tare ljudi! Hušje od telesnih boleznih so pa duševne: mrak v dušah, prikovanost na zemeljske dobrine, gluhost za poštenost in za stiske bližnjega, prilagojenost z oblastmi teme.

V dobi reformacije je škof Hren rekel Slovence, da so ostali zvesti katoliški veri. Danes nevarnost ni manjša. Zato prosimo svetniškega škofa Slomška, da reši naš narod za bodočnost v verskem in narodnem oziru. Vse svoje potrebe in težave polagajmo pred svetniškega kandidata zlasti na Slomškovih dnevih, pa tudi v zasebnem življenju. Tako bomo gotovo izprosili, da bo Bog naše molitve potrdil s čudeži na Slomškovo priprošnjo.

Svetnik pa ni za to, da bi se narod z njim postavil pred drugimi narodi. Pri svetniku tudi ni postaja za prvo pomoč, da bi ga poznali samo v trenutku nevarnosti. Sodobni zgodovinar Dolinar pravi: "Če v prvem slovenskem svetniku narod doseže svojo zrelost v Cerkvi, v svetniku Slomšku slovenska Cerkev dobi svojo posvetitev".

Če bo ta cilj jasno pred očmi vsem, ki se trudijo, da bi Slovenci dobili svetnika, potem bo Slomškovo delo za duhovni in narodni preporod v 19. stoletju seglo tudi v 20. stoletje, v katerem bomo lahko upali, da bo božji služabnik Anton Martin Slomšek dosegel čast oltarja.

Pomiritev s Perujem?

Združene države skušajo spor omejit s posredovanjem držav Latinske Amerike.

WASHINGTON, D.C. — Združene države skušajo mirnim potom preko Organizacije ameriških držav rešiti spor s Perujem. Izgleda, da ta napor ni brez uspeha. Nekateri namigujejo, da vojaški junti, ki vlada v Peruju, ni do odprtega spora z Združenimi državami. Gre za odškodnino za zaseženo imovino Mednarodne petrolejske družbe v Peruju, podružnice Standard Oil Co. iz New Jerseyja.

Da bi olajšala pot k pomiritvi, naj bi vojaška junta v Limi pripravljala odstranitev svojega sedanjega vodnika gen. Juana Velasca Alvarado. Misli ga baje poslati še pred 9. aprilom, ko morajo ZDA po zakonu ustaviti Peruju pomoč, za poslanika v Pariz.

Trenutno je spor še oster in Velasco ter njegovi podporniki kar glasni. Zunanji minister je zanikal, da bi bil javno hvalil trgovinsko pogodbo s Sovjetsko zvezo kot sredstvo za zmanjšanje odvisnosti od Združenih držav, toda dejstvo je, da jo v vladnih krogih tako presojajo.

Peru prejema letno preko 30 milijonov dolarjev neposredne pomoči ZDA, zasluži pa še nekako 45 milijonov s prodajo sladkorja v ZDA. Če pride do preloma, bo Peru izgubil oboje. Da bi Rusi bili voljni kupiti od Peruja sladkor, je komaj verjetno, saj imajo dovolj kubanskega. Združenim državam tudi ne kaže gnati spor do preloma, ker bi poleg politične škode, spravile v nevarnost še preko 600 milijonov drugega ameriškega kapitala v Peruju.

AFL-CIO obnovila svoj obširen program

BAL HARBOUR, Fla. — AFL-CIO je na svoji zimski seji obnovila svoj znani delovni program, dodala mu je le malo novih točk. Zanimivo je na primer,

da je ostro obsodila idejo o "črnem kapitalizmu". Pravi, da se tak kapitalizem ne more obnesti, pa naj ga javna uprava še tako bogato podpira. Trdi, da bi se na polje zasebne pobude najbrže spustilo le par odstotkov črncev, kajti že sedaj živi 90% vseh črncev od tedenskih in mesečnih dohodkov.

AFL-CIO misli, da je treba dati črnski mladini še posebne prilike in ugodnosti za pridobivanje strokovne kvalifikacije za vse mogoče poklice. AFL-CIO dvomi tudi, ali bo sedanji način boja proti revščini dosegel svoje namene. Ne da dosti na take ideje kot je "negativna dohodnina", priporoča pa večjo rabo preskušanih socialnih akcij: bolj organizirano brezposelno podpiranje, večje pokojnine, več skrbstva za zapuščene otroke.

Seja se je še posebej zavzemala za znižanje brezposelnosti na narodno povprečje 2,5% (sedaj se brezposelnost giblje okoli 3,2%). Predlaga tudi minimalno mzdo v znesku \$2 na uro, najnižjo pokojnino \$100 na mesec, predvsem pa AFL-CIO zahteva, da se vsa socialna politika postavi na federalno podlago, kajti sedanji način socialnih podpor po posameznih državah kaže prevelike razlike.

Naši irski študentje začeli posnemati črnske

NEW YORK, N.Y. — Ne po vsej deželi, pač pa v Queens, N.Y., na Queens College. Tam so irski študentje sklicali zborovanje in na njem postavili sledeče zahteve: Naj njihov zavod organizira parado na dan sv. Patrika! Zakaj ni irske kave v kavarni? Zakaj niso osebne izkaznice zelene barve?

Postavili so tudi sledeče resne zahteve: izmenjavo študentov z dublinsko univerzo na Irskem; program za irske študije; še dvesto revnih irskih študentov več na zavod že prihodnjega jesen itd. Študentje so ustanovili tudi svojo organizacijo: IRISH, vanjo se je vpisalo le 200 irskih študentov, manifestacije same se je pa udeležilo okoli 1.000 irskih dijakov.

Sicer spada začetek tega gibanja v predpustni čas in je bil tudi temu primerno organiziran, toda nihče ne ve, kako se bo vse končalo. Podvigi črnih levičarjev utegnejo postati nalezljivi za visokošolsko mladino bele polti.

Vnel se je boj za judovske grobove poleg nacističnih KL

BERGEN-BELSEN, Nem. — Uprava nekdanjega koncentracijskega taborišča Bergen-Belsen je prišla v zanimiv sodni spor z Mednarodno zvezo žrtev koncentracijskih taborišč v Parizu. Francoska vlada je namreč ugotovila, da je v tem taborišču pokopanih tudi 139 francoskih žrtev nacističnega terorja. Vlada

zahteva sedaj, naj bi bila trupla žrtev izkopana in prepeljana na francoska pokopališča.

Kot se zdi, bi v Parizu radi ponemali podobno ameriško tradicijo glede vojakov na tujih frontah. Nemci nimajo načelno ničesar proti temu. Oglasila se je pa gornja mednarodna zveza, ki trdi, da do prekopa ne sme priti. Najpreje se sedaj ne da več dognati identiteta pokopanih žrtev. Dalje zahteva spoštovanje do njih, da naj njihova trupla počivajo na mestu zločinov kot večden spomin na nacistične zločine. Povrhu tega je večina žrtev judovskega porekla, Judom pa verja prepoveduje prekop mrličev.

Spor je sedaj v rokah nemških sodnih oblasti.

Razmerje raketnih sil med Ameriko in Rusijo

WASHINGTON, D.C. — Po cenitvah ameriških strokovnjakov ima Sovjetska zveza trenutno pripravljenih 1050 medcelinskih raket, vsaj 250 pa v gradnji. Poleg tega ima okoli 90 raket te vrste na podmornicah. Te podatke so zbrali na temelju fotografij vojnških satelitov in po drugih virih.

Združene države imajo trenutno na položajih 1000 raket Minuteman in 54 "super" raket Titan II. na kopnem ter 656 Polaris raket v atomskih podmornicah.

Računajo, da bo ob koncu letošnjega leta odnos med Ameriko in Rusijo v številu raket: Amerika 1710, Rusija 1390. Pri tem ni vpoštevano, koliko atomskih glav ima lahko vsaka raketa.

Obrambni tajnik Laird se prizadeva za uvedbo novih Pozejdov raket v atomske podmornice namesto Polaris, katerih vsaka naj bi nosila najmanj ducat vodikovih bomb, vsako od njih usmerjeno proti svojemu lastnemu cilju.

Kdo je uradno "reven"?

WASHINGTON, D.C. — Po določilih delavskega tajništva od 19. februarja letos je uradno reven tisti posameznik, ki živi na farmi in nima vsaj \$1.100 letnega dohodka, in tisti, ki živi v mestu, pa nima vsaj \$1.600 letnega dohodka.

Zakonski par je v revščini, če na deželi nima letnega dohodka \$1.500 na leto, v mestu pa \$2.100 na leto. Zakonski par z enim otrokom je v revščini, če nima letnega dohodka na deželi \$1.800, v mestu pa \$2.600.

Stiričlanska družina mora imeti na deželi vsaj \$2.300 letnega dohodka, v mestu pa \$3.300; petčlanska družina na deželi \$2.800, v mestu \$3.900; šestčlanska na deželi \$3.100, v mestu \$4.400.

Mejo "revščine" so v zadnjih dveh letih dvignili za nekako 10%, pa je po vsem sodeč še vedno nizka, kar zadeva predele izven Juga. Na Jugu je po vzevnih podatkih življenje za spoznanje

nekaj cenejše kot je drugod, zlasti na Srednjem zahodu in na Severovzhodu.

Filmanje zgodbe Puebla?

HOLLYWOOD, Calif. — Vsaj dve filmski družbi sta ponudili kapitanu L. Bucherju in njegovemu moštvu snemanje njihove zgodbe pri zajetu ladje Pueblo in o njihovem življenju v rdečem ujetništvu. Ponudili so jim baje za to milijon dolarjev.

Za zgodbo Puebla se potegujejo tudi televizijske družbe. Podana naj bi bila v vrsti posebnih programov.

L. Bucher se doslej še ni odločil za nobeno ponudbo, ker hoče najprej počakati konec preiskave in spoznati, ali bo ostal v službi vojne mornarice ali ne.

Trgovski potniki prvi

CHICAGO, Ill. — Od vseh poklicev so trgovski potniki prvi v pogledu dolžine voženj z avtomobili. Ti so postali neločljiv del njihovega posla.

V moderni dobi igrajo pomembno vlogo v tem poklicu že tudi letala, posebno v naši deželi.

Moški dobijo delo

Delo za moškega. Livar ali vrezovalec dobi delo. Dobra plača od ure in nadurno. Kličite 268-5598. (41)

Male Help Wanted

TOOL ROOM Machinists
Opportunity for steady good paying year-around work with plenty of OVERTIME. Excellent location near the Shoreway — St. Clair.

KROMEX
850 E. 72 St.
361-2925 (40)

Male Help Wanted
Young, strong man, willing to work in warehouse. Must speak English. See Mr. Lewis.

OHIO FURNITURE CO.
6321 St. Clair Ave. (42)

MALI OGLASI

Euclid — Holy Cross
Dobro zgrajena semi-ranch hiša, 3 spalnice, 2 spodaj, ena velika zgoraj, polna klet, priključena dvojna garaža, ekstra velika kuhinja, Florida rm. (breezeway). Blizu bus linije, trgovin in šol. \$29,900.

Willoughby Hills
Okolica novih hiš, loti 100x400, tri nadstropne, tri in 4 spalnic. Izberite si svoj dom.

UPSON REALTY
499 E. 200 St. RE 1-1070 (43)

Accordion For Sale
Excellent Accordiana Accordion 120 Bass. 5 switches amplified. Excellent condition. Call UT 1-4076. —(43)

Slaščičarna naprodaj
Dolgoletna slaščičarna v st. clairski okolici z C-2 licenco je ugodno naprodaj zaradi smrti. Eden ali dva trgovinska prostora. Kličite EX 1-7020. —(41)

Hiša naprodaj
Blizu Marije Vnebovzete, E. 157 in School Ave., enodružinska hiša, 4 spalnice. Kličite zvečer 451-9211 in govorite angleško. (42)

KUPIM
"Ilustrirani Slovenec" iz leta 1931. Ponudbe z navedbo cene na Ameriško Domovino. —(26,28, 7 mar)

Hiši naprodaj
Rane hiša s 3 spalnicami in poletno hišico na ¼ akra velikem lotu. Predeljena klet, ogromna shramba za sadje in zelenjavo. 2-družinska v Grovedwood okolici. Za pojasnila pokličite MIL-KO: 261-1182.

Wm. T. Byrne Real Estate
261-5100

JAHATI SE UČI — Znana filmska igralka Kim Novak se uči jahati, kar bo to rabila pri snemanju novega filma. Jahanje ji je prav všeč. Na sliki jo vidimo pri vadenju v ježi v sprenstvu Joela Thomasa iz Carmela v Kaliforniji.

KAREL MAUSER:

ROTIJA

"Najrajše bi, samo če me bo Lovrenc vzel", je zaskrbelo Rotija.

"Zakaj pa ne, posebno če misliš še čez zimo ostati in storže sušiti. Takih mu manjka. Pozimi dekleta ne ostajajo rada na planini. Samotno je, posebno če zapade visok sneg. Tedaj je v dolini lepše. Več življenja je spodaj."

"Jaz bi koj ostala čez zimo. Samote sem navajena, saj sem v kajži tudi vedno sama", je Rotija začela upati.

"Potlej se bosta pa nemara brž domenila. Močna in pripravna si pa tudi", jo je pohvalil Jernej.

"Pohiteti moram", ga je ustavila Rotija. "Do Martinčka je še daleč in preden bom prišla nazaj na Prtovč, vem, da se bo že znočilo."

"Rado", ji je Jernej pritrdil. Toda videti je bilo, da bi se še kar menil.

"Pa se nazaj grede oglasi", jo je vabil. "Radoveden sem, kako boš opravila."

"Bom", je obljubila Rotija. "Če le ne bom prepozna."

"Srečno pot in dobro opravi", ji je poveljal Jernej, ko je krenila proti Mošenjski planini. Se dolgo je zrl za njo.

"Škoda bi jo bilo za Tineta", je zamrmral in stopil s poti v gmajno, kjer so se oglašale sekire.

Cez pregreto stezo je švignil gad in se zgubil v listju. Jerneju se ni dalo, da bi stopil za njim in ga končal.

Rotija mu ni šla iz misli. Če bo dobila službo, si bosta blizu.

Nekam s strahom je potrkala Rotija na vrata Lovrenčeve gozdarske kočice. Bala je, da bi s svojo zadregno ne izdala, kako je z njo.

"Naprej", je zaklical zvenec moški glas, ki ga je Rotija dobro poznala.

Vstopila je sramežljivo kakor otrok. Kar pri vratih je obstala. Gozdar Lovrenc je sedel pri mizi in nekaj pisal.

"Dober dan voščim." Rotija se ni vedela kam deti. Najraje bi se umaknila nazaj in zadržala z vrati. Toda gozdar je že vstajal.

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

PHARMACY FOR SALE
By owner. Well established. Good Suburb location. Under \$30,000.
PH. TR 9-1400 (40)

RECORD-CARD SHOP.
Established 37 years.
Priced for quick sale by owner.
PH. 434-3737 (40)

RESTAURANT AND CARRY OUT SEA FOODS
In Maywood. Good business. Priced for quick sale by owner.
Call 344-3000 (40)

Milk Rte. 3300 points.
Compact. 4 Sq. blocks. 3 days week.
Earns over \$200.00
Phone 677-7539 (40)

FEMALE HELP

HOUSEMAIDS
Full and part time at the New RAMADA INN
good wages. Excel. working cond. transp. provided if needed.
Call 325-2900 Mr. Renz (42)

"Bog daj dobrega. Kaj pa s tabo, dekluč? Saj si Rotija iz Skovinčeve kajže?"

Gozdar Lovrenc je bil mož pri štiridesetih letih, z močnimi prstriženimi brki, ki so se le po podajale široki in močni postavi. Ze malce posiveli lasje so ga delali še bolj častitljivega kakor je bil. V očeh mu je ležala neka skrita hudomušnost, ki jo je Lovrenc rad pokrival posebno kje na žegnanjih. Ljudje so ga radi imeli, čeprav je divjim lovčem močno stopal na prste. Tri je bil že sprvil v kranjsko ječo. Se iz Dražgoš enega.

"Zavoljo službe sem prišla, če bi me vzeli. Rada bi kaj zaslužila. Tudi čez zimo bi ostala na planini, če bi vam bilo prav."

Rotiji je tolko srce, da se je bala, da ga sliši še gospod Lovrenc, ki ima včasih opraviti z visokimi gospodi. Če reče gozdar ne, bodo vse sanje podrt.

"Delala bi rada pri nas?" Gozdar jo je meril z očmi in Rotija je samo čakala, kdaj jo bo vprašal, zakaj jo delo v dolini ne veseli več. Pa ni nič takega rekel. "Dolčas ti bo", je že obljubil. Rotija se je skoraj na glas odahnila.

"Dela je pa precej. Seveda kamenje lahko sede tolčeš. Prav, pa pridi. Pridna si, močna pa tudi. Kdaj bi rada začela?"

"Koj v ponedeljek, če vam je prav." Rotija bi najraje kar priprici ostala, toda morala je še nazaj. Skovinčevim mora povedati, posebno še Marjeti. Hudi bi bili, ko bi kar tako zginita kakor Tine.

Lovrenc si je zapisal njeno ime: Rotija Poderžaj, delavka, Prtovč št. 4.

Potlej ji je natočil še kozareček likerja. Rotija ga je spila na lašek.

"Boglonelj!"

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

OAK LAWN — 7 rm. bi-level. Roman brk. 2 1/2 car gar. side dr. lot 50x138. 3 bdrm., 1 1/2 ba. "L" shaped liv. rm., din. rm. rec. rm. Vic. 104th & Crawford. By appt. PH. 423-8439 (41)

LINCOLN, LAWRENCE AND WESTERN
By owner. St. Matthias par. 3-6 1/2 rm. brk. 2 car gar. Like new ba. Sun parlor, encl. back porch. Owner's Delight. Pan. recreat. rm. dream kit., air-cond. Immd. occup. A Must To See. By appt. only. Mid 40's. 334-5206 (40)

HOUSEHOLD HELP

COOK — CHILD CARE
Live in. Own room and bath. Travel to Fla. for winter mos.
Exc. references. Start at \$65.
Phone FA 3-0700 (40)

HOUSEKEEPER — CHILD CARE
Hyde Park area. 20 to 45 yrs. 5 days Monday thru Friday. 7:45 A.M. to 3:45 P.M. PH. 332-2759 (40)

Male & FEMALE HELP

WANTED MAN OR WOMAN DISHWASHER.
Part time. 3 Days a week.
CALL JERRY
PH. 442-7201 (40)

MALE HELP

MECHANICS
Exp. on Diesel & Gas Engines. No age limit. Good working conditions. Permanent.
LASHAM CARTAGE CO.
2331 S. WOOD (40)

"Za božji lon. V ponedeljek pa pridi."

Ko je Rotija zaprla vrata, se ji je zdelo, da sonce dvakrat jasnejše sije. Zdaj bo že kako. Prtovškimi jezikom se bo ognila vse dotlej, dokler se ne bo greh jasno pokazal.

Tedaj bo pa že zavoljo otroka lahko prenesla vse, o čemer bodo ženske čenčale. Vsaka stvar nekoč mine in tudi ta bo.

Jerneja ni videla. Iskati ga pa ni hotela. In lačna je bila. Na Mošenjski planini je spila samo latvico mleka in pojedla kruh, ki ga je nesla s seboj.

V kajži je bilo tiho in tudi vest je molčala. Rotiji že dolgo ni bilo tako dobro kakor to noč.

Jutri bo nedelja in v ponedeljek bo že na Martinčku. Tine naj bo le v Kranju. Pred njene oči ga ni več treba.

PRVA NOČ NA MARTINČKU

Skovinc je stresel z glavo,

V blag spomin

DESETE OBLETNICE, ODKAR JE UMRL NAŠ LJUBLJENI SOPROG IN OČE

Matthew Petek

Zaspal je v Gospodu 26. feb. 1959

Prešlo je hitro v večnost let deset, odkar si Ti zapustil nas in svet. Pa nismo na Te pozabili: spomine svetle v nas budiš, v ljubečih srečih nam živiš!

V miru božjem sladko snivaj, dragi, nepozabni nam, v nebesih rajsko srečo uživaj in prosil za nas milosti!

Zalujoči:

SOPROGA IN OTROCI

Cleveland, 26. februarja 1969.

odbijati pa ni hotel.

"Kakor veš, da je zate prav. V kajži imaš stanovanje, dokler boš sama hotela. Že veš, kako ti bolj prav bo?"

Tudi Marjeta se ni preveč kujala. Sicer je bilo videti, da bi jo rada imela v vasi, toda siliti je ni hotela. Morda Rotija misli na balo. Brez denarja ne bo nikoli prišla do nje.

Rotija bi rada še marsikaj povedala, vsaj težke more bi se rada rešila. Toda Marjeta je že prišla na brata in zanj naročala jo in ono. Pripravila je zanj nekaj turščne moke in zaseke. Da ne bo fant v zadregi. Rotija je rada obljubila, da mu bo zanesla s potjo.

Tako se je pripravila na odhod s Prtovča. Prav nič ji ni bilo težko. Jaskovi Mici bi se nerada izogibala. Vedela je, da bi ne imela miru pred njenim jezikom.

V nedeljo zvečer si je vse pripravila. Turščne moke, zaseke, nekaj jajc in pol hleba kruha. Saj bi ga več, pa poleti hitro diši. Ponev je vzela srednjo. Nekaj žgancev več skuha, pa jih ima za dvakrat. Se nekaj obleke je zbrala, pozaprila, kar je bilo treba zapreči, porinila zapah na zadnja vrata in legla spat.

Noben očitek ni vstal iz noči. Mirno je lahko premislila svoje bodoče življenje. V hiši je bilo prijetno hladno. Zelena peč je stala v oglu za vrati, nad posteljo je visela velika slika Marije Vnebovzete.

"Delala bom in mislila na otroka. Bog ve, da ga z veseljem čakam in da ne sovražim njegovega očeta. Če bo fant, se bo šel česa učiti, če deklica, bo šla po moji poti. Samo v grehu ne. Dninila bo kakor jaz in morda bo po moji smrti živela v isti kajži kakor sem jaz."

Kar zlahka se je menila z mislimi, ki so jo polnile. Nobena se ji ni ustavila.

"Vse bo še dobro," se je potolažila pred spancem, ki se je že močno ponujal. "Jutri bo treba zgodaj vstati. Bog in sveti križ božji."

Obrnila se je k zidu. V sanjah je iz koša jemala Jernejeve stvari in mu jih zdevala na mizo. "Marjeta ti pošilja."

"Pa se kaj oglasi, Rotija, dobro dene človeku, če se ima s kom pomeniti."

Rotija se je prav zares pogovarjala v sanjah.

S krilom je otepavala roso, ko je rinila v breg. Oprtnika ni imela, kar v košu je nesla vso drobnarijo, ki se je bila nabrala. Jernejeve stvari je dela prav na vrh, da ne bo treba vsega preobračati.

Večkrat je morala počivati. Strmina jo je zdelovala in oprtnice so se ji zarezavale v rame. Kar usedla se je, ko je prišla na vrh in je vedela, da do Kališnika ni več daleč.

Urezala si je kos kruha in ga namazala z zaseko. Potlej je nagnila steklenico, v kateri je imela hruševno vodo. Kar potesena je bila. Koš ni bil več tako težak.

Na Kališniku je poiskala Jerneja. V začetku se ni vedela kam obrniti, potlej je pa le dobila nekoga, da ga je šel poklicat. Skoraj pritekkel je in ji ponudil roko.

"Torej si le dobila službo. Mis-

V blag spomin

SESTE OBLETNICE ODKAR JE V GOSPODU PREMINUL OČE, STARI OČE IN BRAT

Frank Zigman

Izdihnil je svojo plemenito dušo dne 26. februarja 1963

Šest let je minilo, odkar pri Bogu zdaj si Ti, nazaj na zemljo več Ti ni.

Tam sonce sreče Ti blesti a tu pa venec grob krasi!

Zalujoči:

DRUZINA ZIGMAN, BRATJE IN OSTALO SORODSTVO

Cleveland, Ohio, 26. februarja 1969

lil sem, da ni bilo nič in da mi zato nisi prišla povedat. Pa težko nosiš", jo je gledal vso pregreto.

Ne preveč. Marjeta mi je nekaj stvari dala zate", je odložila koš in vzela Jernejev zavitek ven. "Nekaj moke je, pa zaseke. Brez žgancev tudi sekira ne poje."

"Da si se še z mojim trudila. Marjeta prav nič ne pomisli, da je pot strma."

Zahvalil se ji je in vzel zavitek v roke.

"Misliš sedaj kar gori ostati?" je zanimalo Jerneja.

"Kaj pa hočem? Tudi čez zimo. Dolčas mi ni rado. Če pa bo, bom pa zase kaj naročila."

"Potlej se bomo pa večkrat videli, ako Bog da", ni Jernej mogel skriti veselja. "Kaj pa Marjeta? Pri zdravju je?"

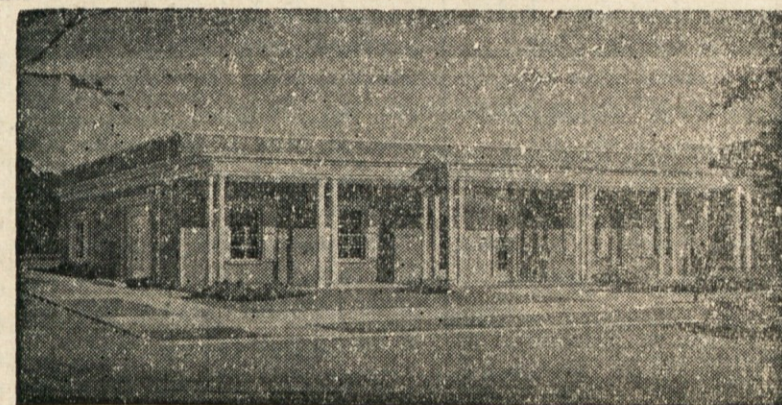
"Trdna, kar se da. No, kar je res, pri Skovincu ji ni hudega. Kakor domača je. Za teto bo pri hiši."

"Nekaj žgancev ti lahko pogrejem, če še nisi jedla", je začel Jernej mendrati.

"Boglonelj, pošteno sem se že najedla med potjo. Kar pohiteti moram. Kadar boš imel kaj časa, pa se oglasi."

"Kdaj pa misliš iti spet kaj na Prtovč? Boš v soboto šla? Jaz sem namreč doli namenjen. Koj je krajša pot."

(Dalje prihodnjič)

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd. 1053 East 62nd Street
KENmore 1-6300 HENDERSON 1-2088
Grdina trgovina s pohištvom — 15301 Waterloo Road
KENmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

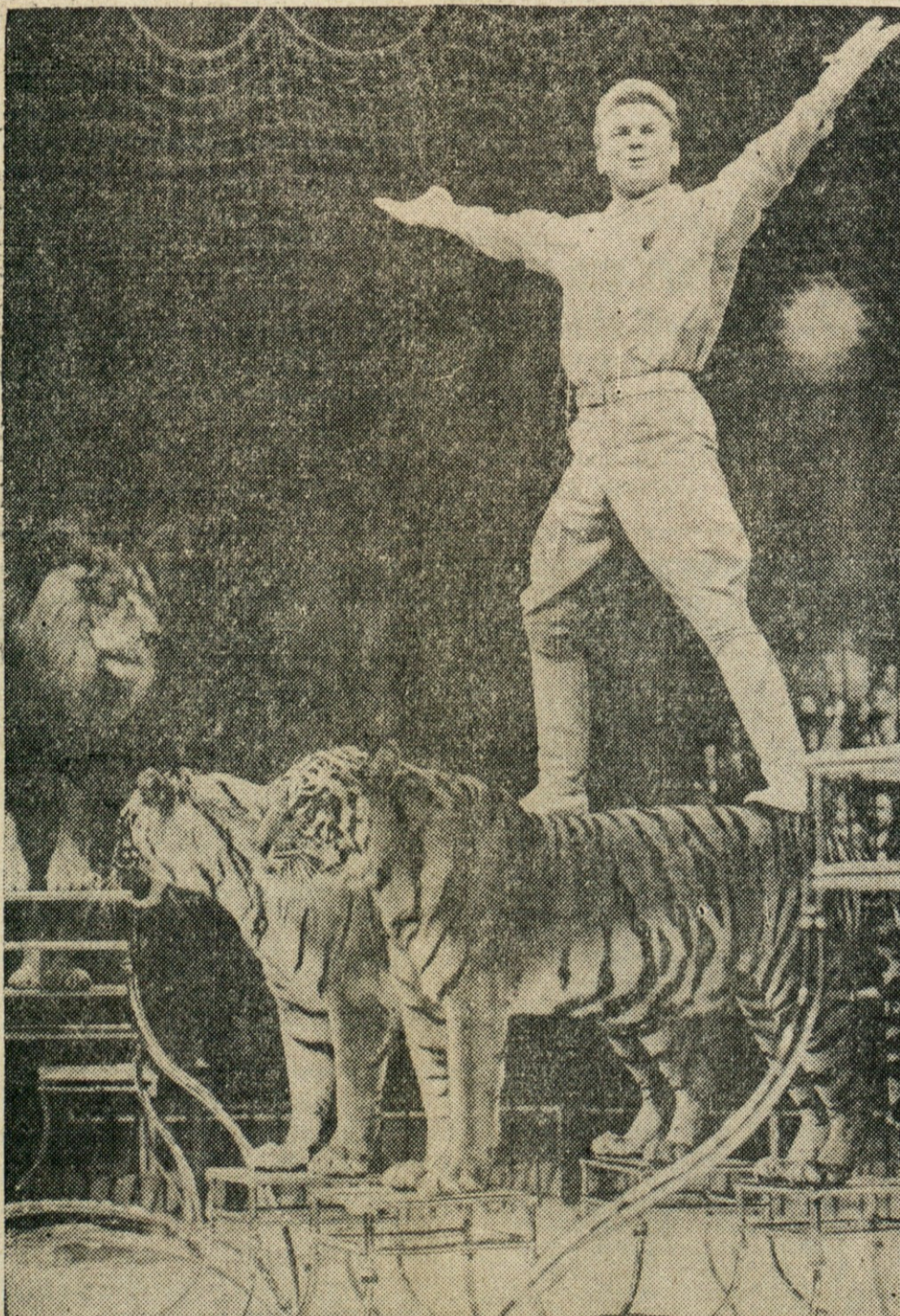
ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue HENDERSON 1-0628

SAMOZAVESTEN KROTILEC — Krotilec zveri v nemškem cirkusu Gerd Simoneit se je junaško postavil na hrbtno dveh tigrov v navzočnosti leva in pantra ter velikega številca gledalcev — izven kletke.

NOVI POGLEDI — Obleko nosimo, smo včasih trdili, da nas varuje pred mrazom in vročino, pa tudi pred pogledi. To zadnje v času čaščenja nagote ni več važno. V Nemčiji so postali moderni prozorni suknjiči, kot jih vidimo na sliki.